

DE STORE ORDENE

*Tema for Fokuskveldene og samtaleopplegg til
husfellesskapene - høsten 2013*



HANA KIRKE

HANA MENIGHET

*Høsten 2013
Rune Rasmussen*

DE STORE ORDENE

Tema for Fokuskveldene og samtaleopplegg til husfelleskapene - høsten 2013

I kirken brukes viktige ord som det ofte ikke er så lett å få tak i innholdet av. Derfor må vi noen ganger jobbe for å lære innhold i et språk som i første omgang ikke er så lett tilgjengelig. Når vi prøver å lære et fremmedeord eller et nytt språk, vet vi at det ikke er så enkelt. Vi trenger nysgjerrighet, tålmodighet og utholdenhet til å erobre et nytt språk. Gleden over å mestre nye ord på et fremmed språk eller i vårt eget er ofte stor!

Når vi lærer nye ord, forstår betydningen av dem, og er i stand til å lage setninger og se sammenhengen, betyr det at det sakte åpnes opp en ny verden som gir nye opplevelser. Snart oppdager vi at noen ord er større og viktigere enn andre, og når du hører dem og bruker dem, formidler de noe som er sant, godt og viktig. Det blir ord med innhold og derfor ord som har vekstpotensial i seg selv.

I det kristne livet, bruker vi flere store viktige ord som må læres for å forstå hva kristen tro er. Derfor trenger vi å bli forklart og bli kjent med DE STORE ORDENE for å se hva de kan bety i våre liv.

Noen av troens store ord kan i en kultur miste sin verdi eller endre innhold, ingen ting kan imidlertid erstatte DE STORE ORDENE. Derfor kan vi mange ganger måtte komme til å gjenerobre ordene og finne deres opprinnelige betydning og bakgrunn.

DE STORE ORDENE er uunnværlige i det kristne livet. Uten dem blir det vanseklig å forstå det kristne livet og de er ord med innhold som vi igjen og igjen må erobre og utfordres av.

Denne høsten vil vi fokusere på fire av disse store ordene: **Hellighet, Nåde, Tro og Håp**. Dette er ord som vi ikke kan leve uten.

Velkommen til FOKUSKVELDER og HUSFELLESSKAP med viktige - store og livgivende ORD.

Godt studium – God samtale!

HELLIGHET

At Gud er hellig, betyr at Han er annerledes enn oss, opphøyet fra oss, skilt fra oss og noe annet enn oss mennesker. Gud er absolutt ren, sann, god, fullkommen – alt det vi ikke er. Men at Gud er hellig, betyr også at Han er en veldig makt, som en sprutende vulkan, et kraftig jordskjelv eller en enorm flodbølge. Gud er utenfor det vi kan kontrollere. I møte med Guds hellighet, gripes menneske av ærefrykt og ser sin egen tilkortkommenhet og urenheter.

Når Gud ville vise oss mennesker hvem Han er valgte han å gjøre det gjennom historien til et folk. Gjennom handlingen med dette folket, ble det klart at Gud er opphøyd og Hellig. Erfaringen av Gud som Hellig, er like fundamental og viktig som erfaringen av Gud som kjærlighet. De to sidene ved Gud forutsetter hverandre og gir et utfyllende bilde. Uten å forstå Guds hellighet og karakter som hellig blir også kjærlighetens omkostninger vanskelig å begripe. Ja, kanskje mer enn det. Guds kjærlighet kan bli en selvfølgelighet for oss og vår respons til Herren, som Hans skapninger, blir likegyldighet og ikke etterfølgelse.

Moses

Moses møtte Guds hellige på en utrolig sterk måte. Dette møte blir også for oss helt fundamentalt når vi snakker om å være mennesker som ønsker å være Guds barn. Slik fortelles det om Moses:

Der viste Herrens engel seg for ham i en flammende ild, som slo opp fra en tornebusk. Med ett fikk han se at busken stod i lys lue, men den brant ikke opp. Da tenkte Moses med seg selv: «Jeg vil bort og se dette underfulle synet, at tornebusken ikke brenner opp.» Men da Herren så at han kom borttil for å se, ropte han ut av tornebusken: «Moses, Moses!» Og han svarte: «Ja, her er jeg.» Da sa Gud: «Kom ikke nærmere! Ta dine sko av deg! For det stedet du står på, er hellig jord.» Herren sa: «Jeg er din fars Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud og Jakobs Gud.» Da skjulte Moses ansiktet; for han våget ikke å se på Gud. 2.Mosebok 3,2-6

Gjennom hele fortellingen om Moses opplever folket Guds hellige nærvær i hverdagen. Han går foran folket i en skystøtte om dagen og en ildstøtte om natten (2. Mosebok 13,21). Han gir manna i ørkenen når de trenger noe å spise (2. Mosebok 16,13-15). Han lar Moses slå sin stav mot klippen så vannet strømmer frem (2. Mosebok 17, 1-7). Moses og folkets møte med Gud viser oss en viktig side ved Gud, nemlig hans hellighet. Når Gud skal åpenbare seg og vise sitt ansikt gjør han det som den hellige Gud. Dette skjer i to fokuspunkter nemlig; *offertanken* og *budene*.

OFFERTANKEN. I Det gamle testamentet blir offersystemet en konsekvens av Guds Hellighet. Ikke før hadde Moses fullført byggingen av tabernakelet, så forstår han at Gud selv ville bo i teltet og at det ikke var plass til noen andre der, selv ikke Moses. Allerede ved innstiftelsen av påskehøytiden og utgangen av Egypt ser vi den begynnende offertanken. Ved at blodet fra påskelammet er strøket på dørkarmen og dørbjelken vil Gud gå forbi israelittenes hus (2. Mosebok 12). Offertanken er helt sentral for å forstå Jesu død og betydningen av Hans død som en soning for alle verdens synder og et uttrykk for Guds hellighet.

BUDENE. Ut fra forståelsen av Guds hellighet ligger også betydningen av de ti bud som Moses fikk av Gud på fjellet (2. Mosebok 19-20 og 5. mosebok 5,7-12). Guds bud er ikke en ytre handling som ble pålagt folket, men en frihetens konsekvens av at folket var ført ut av slaveriet. Derfor er De ti bud ikke en stige for å nå opp til Gud, men en måte å leve på for de som allerede har blitt tatt imot som hans barn. Dette gjelder både i Det gamle og Det nye testamentet. De ti bud har to retninger. De sier noe om vår relasjon og lovprisning til Gud (de fire første budene) og våre mellommenneskelige relasjoner (de seks siste budene).

I forhold til Guds bud lever vi i den nye pakt i en dobbelhet. På den ene siden nytolker Jesus de ti bud radikalt og gjør dem strengere. De omfatter nå også sinnelaget og tankene og holdningen bak handlingene.

Jesus gjør dette for å peke på en ny plattform. En ny erfaring. Nåden. Friheten. Livet. Å dyrke Gud er ikke å følge et sett med regler, og ritualer. Å møte Gud begynner ikke i vår religiøsitet, men med Guds frie handling i Jesus. Det er så annerledes og en så uventet kjærlighet at vår evne til å oppfylle budene blir får en ny funksjon. Du har vunnet millionsjansen uten å ha deltatt. Du er tilkjent verdi og satt fri uten selv å være del av kampen som har stått som ditt liv. Det hele er så fantastisk. Den treenige Gud møter oss som hellig og som kjærlig.

Erfaringen av Guds Hellighet er en forutsetning for å se Guds kjærlighet fullt ut. Og hvis du ikke opplever Guds frigjørende kjærlighet kan det være fordi hans hellighet er byttet ut med "dine krav". I vår uhøytidelige tro glemmer vi at Gud faktisk er Gud og har krav på våre liv.

Jesaja

Jesaja var prest, Han skilte seg antagelig ikke ut blant prestene eller folket. En dag han tjenestegjør i templet, blir lyset skrudd på. Plutselig ser han Gud. Dette var i det året kong Ussia døde. Dette var et møte med Guds hellighet:

I det året da kong Ussia døde, så jeg Herren sitte på en høy og opphøyd trone, og kanten på kappen hans fylte tempelet. Serafer sto overfor ham. Hver av dem hadde seks vinger. Med to dekket de ansiktet, med to dekket de føttene, og med to fløy de. De ropte til hverandre: «Hellig, hellig, hellig er Herren Sebaot. Hele jorden er full av hans herlighet.» Røsten som ropte, fikk boltene i dørtersklene til å riste, og huset ble fylt av røyk. Da sa jeg: «Ve meg! Det er ute med meg. For jeg er en mann med urene lepper, og jeg bor i et folk med urene lepper, og mine øyne har sett

kongen, Herren over hærskaene.» 6 Da fløy en av serafene bort til meg. I hånden hadde han en glo som han hadde tatt med en tang fra alteret. 7 Med den rørte han ved munnen min og sa: «Se, denne har rørt ved leppene dine. Din skyld er tatt bort, og din synd er sonet.» 8 Da hørte jeg Herrens røst. Han sa: «Hvem skal jeg sende, og hvem vil gå for oss?»
Jesaia 6,1-8

Jesaja – og vi – møter Gud midt i Hans innerste vesen, slik Han egentlig er. Gud er hellig. Mer enn noe annet er dette nøkkelordet til å forstå hvem Gud er. Serafene roper ikke: "Kjærlig, kjærlig, kjærlig." Heller ikke: "Sannhet, sannhet, sannhet". Men de roper at Gud er Hellig. I fellesskap med Gud i gudstjeneste erkjenner menigheten Guds Hellighet, bekjenner våre synder og bøyer kne å tilber. En gudstjeneste er ikke noe vi deltar i for å få noe for oss selv først og fremst. En gudstjeneste er en samling for den tre ganger tre Hellige Guds ansikt. Her tilber vi Han som avslører oss og som reiser oss opp i erkjennelse av Guds Hellighet og Guds dyrebare kjærlighet.

Sagt om Hellighet:

Kristen hellighet består i at Den Hellige Ånd gir mennesker tro på Kristus og helliger dem på den måten (Ap.gj. 15,9). Det vil si at han fornyer hjerte, sjel, legeme. Gjerningen og livet of skriver Guds bud, ikke på steintavler, men på hjerter av kjøtt (2.Kor.3,3). Martin Luther

Kle dere i det nye mennesket, som er skapt i Guds bilde til et liv i sann rettferd og hellighet. Paulus i Efeserne 4,24

Jo mer en vokser i nåden, desto mindre regner en det som ens egen fortjeneste. Martin Luther

Samtaleopplegg HELLIGHET

 <i>La alle i gruppen svare på disse spørsmålene etter tur...</i>	◆ Del med hverandre et møte med et annet menneske som har gjort deg glad i løpet av de siste 14.dagene. Hvorfor gjorde dette menneske deg glad? Og/eller ◆ Del med hverandre hva dere forbinder med ordet "Hellig"?
	◆ La en i husfellesskapet forberede to sanger ut fra temaet som dere synger sammen. Og/eller ◆ Del ut to lapper og en pen til hver i gruppen. La hver enkelt skrive ned to navn på Gud (en på hver lapp) som uttrykker noe av Guds hellighet. Legg lappene ned på bordet. Hver enkelt trekker to lapper fra bordet og har en takkestund ut fra ordene.
	◆ Les avsnittene om Moses og Jesaja som er sitert i innledningsteksten. Samtal om disse to personenes møte med Gud. ◆ Hva er egentlig hellighet? Samtal om hva det betyr i praksis for oss i dag. ◆ Hva er forholdet mellom Guds hellighet og Guds kjærlighet og hvorfor er dette viktig for vår tro. Hvordan kommer dette forholdet frem i gudstjenesten vår? ◆ I nattverden møter vi Guds hellighet. Hvor i liturgien møter vi dette? Hva betyr det? Hva sier det oss om det å feire nattverd? ◆ Hva betyr det at Guds bud er gyldige for oss i dag? Hva er forholdet mellom de ti bud og kjærlighetsbudet?
	◆ Samtal om hvordan det er mulig å stå for absolutte ideer i en postmoderne og relativistisk tid. Hvorfor er dette viktig? Hvordan kan vi argumentere for en Hellig Gud i vår verden? ◆ Hvordan kan vi markere Guds Hellighet i vår familie. Hvordan kan vi "ta av oss på beina" og vise ærefrykt for Herren?

NÅDE

.....
*"For loven ble gitt ved Moses, nåden og sannheten
kom ved Jesus Kristus" Johannes 1,17*
.....

Ikke noe ord har forvandlet verden som dette ordet. Menneskets utgangspunkt etter fallet var ikke nåde, men gjengjeldelse. "Øye for øye, tann for tann, hånd for hånd, fot for fot, *brannsåre for brannsåre, flenge for flenge, skramme for skramme*", sier 2. Mosebok 24, 24-25.

Forståelse av nåde og tilgivelse i vårt samfunn er klart preget av at vår kultur har kristne røtter. Mange andre land og kulturer er i en helt annen grad enn vår vestlige verden holdt oppe av en felles forståelse som bygger på andre idealer. Nåden som Jesus har lært oss er fortsatt en viktig bærebjelke i samfunnet vårt.

Guds nåde ble av en beskrevet på denne måten: "Something, for nothing for those who don't deserve anything". På norsk kan det uttrykkes slik: Noe som gis gratis til de som ikke fortjener noe i det hele tatt. Nåden kommer overraskende. Den kan ikke kreves og kommer ikke på bakgrunn av at vi har gjort oss fortjent til det. Den kommer til alle mennesker gitt hver enkelt som en gave i Jesus Kristus.

.....
*For av nåde er dere frelst, ved tro. Det er ikke deres
eget verk, men Guds gave. Det hviler ikke på
gjerninger, for at ingen skal skryte av seg selv. For
vi er hans verk, skapt i Kristus Jesus til gode
gjerninger, som Gud på forhånd har lagt ferdige for
at vi skulle vandre i dem. Efeserne 2, 8-10*
.....

"*Sola gratia*", *nåden alene*, sa reformatorene. Det betyr at nåden ikke er nåde for den som lever etter fortjeneste. Slik Paulus beskriver det er det bare to veier til Gud. Det er lovens og gjerningens vei og nådens vei. De to veiene utelukker hverandre gjensidig. Å blande de to veiene er umulig. Paulus sier det slik:

.....
*For Kristus er lovens ende og mål, så hver den som
tror, skal bli rettferdig. Romerne 1*
.....

*Som ett menneskes fall ble til fordømmelse for alle
mennesker, slik fører ett menneskes rettferdige
gjerning til frifinnelse og liv for alle. Slik det ene
menneskets ulydighet gjorde de mange til syndere,*

***skal nå den enes lydighet gjøre de mange
rettferdige. Loven kom til for at fallet skulle bli stort.
Men der synden ble stor, ble nåden enda større. For
slik som synden hersket gjennom døden, skal nåden
herske gjennom rettferdigheten og gi evig liv ved
Jesus Kristus, vår Herre. Romerne 5,18-21***

Nåden blir ikke lenger nåde når den ikke får stå alene. Hvis en definerer religion som menneskets søken etter Gud er nåden og den kristne tro på mange måter det motsatte.

Mens religionene bygger på menneskets vilje og evne til å søke Gud, er nåden Gud som kommer til oss og blir menneske. Det er Gud som handler gjennom sin sønn der vårt religiøse strev kommer til kort. Nåden utelukker gjerningene. "Sola gratia". Nåden reiser menneskene opp og gir et nytt liv, nåde og tilgivelse. Nåden gir menneske verdigheten igjen.

Les historien om den Samaritanske kvinne (Johannes 4,1-30) og historien om Kvinna som ble grepet i ekteskapsbrudd (Johannes 8,1-11). Her ser vi hvordan nåden forandrer og løfter mennesket. Det menneske som er inkrøkt i seg selv blir ved Guds nåde et oppreist og nytt menneske. Nåden er inngangsporten til en ny frihet!

Sagt om nåde:

***De to små ordene nåde og fred omfatter hele den
kristne læres vesen. Martin Luther***

***"Vær forsiktig med å stenge din sjels dør gjennom
tvil, når Gud har åpnet den ved sin nåde."
-John Bunyan***

***Nåde være med dere og fred fra Gud, vår Far, og
Herren Jesus Kristus! 1.Kor 1,3***

Samtaleopplegg NÅDE

 <i>La alle i gruppen svare på disse spørsmålene etter tur...</i>	♦ Ta en runde i gruppen og la hvert enkelt dele et synonym for ordet nåde slik den enkelte opplever det nå. Sitt stille sammen og si bare ordene høyt uten å kommentere for mye. Og/eller ♦ Hva betyr nåden i din hverdag? Del eksempler med hverandre.
	♦ Ta en takkestund sammen der dere takker for nåden. Be korte takkebønner og prøv på den måten å gi takk til Jesus for Hans nåde slik dere kjenner det akkurat nå. Og/eller ♦ Les Salme 32 eller Salme 51 som veksellesning. La alle slå opp i bibelen.
	♦ Les avsnittene om den Samaritanske kvinne (Johannes 4,1-30) og historien om kvinne som ble grepet i ekteskapsbrudd (Johannes 8,1-11). Hva sier disse om Guds nåde? Hva sier de om resultatene av Guds nåde i et menneskes liv. ♦ Hva er egentlig nåde? Samtal om hva det betyr i praksis for oss i dag som samfunn og som enkelt mennesker. ♦ Samtal om hva nåden betyr i forholdet til Gud. ♦ Hva skiller kristen forståelse av nåden fra religionenes streben etter Gud? Hvorfor er Kristen tro annerledes enn religion? ♦ Hva lærer Paulus oss om nåden i forhold til loven og gjerningene? Hvorfor er dette viktig? Slå opp sentrale ord, f. eks i Galaterbrevet og Romerbrevet.
	♦ Samtal om hvordan vi som foreldre kan bli flinkere til å be barna våre om tilgivelse. Hvorfor er det viktig at vi som voksne gjør dette konkret og tydelig når vi handler feil? ♦ Hva kan vi som menighet gjøre for å vise nåden i praktisk handling her hos oss?

TRO

Kristne mennesker tror på Gud. Men hva er det nå å tro? Vi bruker jo ordet i forskjellige sammenhenger. Mange bruker ordet tro når de er usikre og ikke vet hva som er sant: Hvis du står ved tavlen i en matematikktime og strever med en utregning og sier: Jeg tror svaret blir... føler du deg riktig på tynn is. Har du da en riktig utålmodig mattelærer, blir han kanskje fortvilet og sier "Her skal du vite gutten min, ikke tro". Jeg vet veien til jobben. Jeg vet hva klokken er og hvilken dato det er og at jeg får elektrisk støt hvis jeg demonterer kontakten og kommer borti pluss og minus samtidig. Jeg vet at jeg trenger mel, salt og gjær for å bake brød. Er det ikke da litt smålig at jeg bare kan tro når det gjelder Gud?

Tro noe annet

Tro er noe annet. Tro er noe annet og langt mer enn en usikker posisjon på vei mot sikker viten. Tro har snarere nærmest som en "annen dimensjon" like sikker som viten og slett ikke i nærheten av en usikker viten. Selv den mest konsekvente ateist må tro på noen områder av livet sitt. Han får ikke alltid håndfaste bevis. Det er slett ikke alt som lar seg sjekke og dobbeltsjekke. For eksempel kjærligheten. Når en venn sier til deg at du er den beste vennen han/hun har, ber du ikke om bevis, for du vet at din venn ikke kan skaffe slike bevis. Enten tror du det din venn sier til deg, eller du lar det være, fordi du ikke kan eller vil ha tiltro til din venn. Når en kjæreste sier han elsker deg og vil leve livet sammen med deg, spør du heller ikke om bevis. Hva slags Instrumenter skulle en i så fall bruke for å få sikker viten? Måle puls, hormonbalanse og hjerneaktivitet? Vi vet jo at slike målinger kommer til kort når det gjelder noe så alminnelig som følelser. Ikke engang den mest avanserte løgndetektor er til hjelp når kjæresten sier at han/hun elsker deg: Du må ta det etter pålydende og stole på at det er sant, eller la være.

Tillit

Slik ligner tro på tillit. Egentlig er livet fullt av hendelser der vi er henvist til å stole på andre uten sikre garantier. Vi er avhengige av å stole på at andre holder det de lover, og i slike forhold opplever vi gjerne våre største gleder og våre verste nederlag. Ingen kan bevise at Gud finnes. Men ingen kan heller motbevise at Gud er til. Ingen kan med noen rett påstå at Jesus løy da Han sa "For så høyt har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham ikke skal gå fortapt, men ha evig liv". Men ingen kan heller gi de absolutte sikre og kontrollerte garantier for at det er sant. Disiplene trodde det. De kristne tror det. Denne troen kalles til og med en gave fra Gud. Å tro på Gud ligner tillit til en kjæreste som sier "jeg elsker deg!"

Veksthus for tro

Disippelfellesskapene våre, husfellesskapene og gudstjenestene, skal være spennende «veksthus» der mennesker som søker får hjelp og finner fram til tro. Mange lengter etter et menighetsliv der forventningene og erfaringene av Jesus nærmest «henger i luften». Slik at vi søker Ham for alt i våre liv og får større tro og tillit til Gud vår Far. Vi trenger Guds kjærlighet inn i våre sår og nederlag, men også våre hverdager der vi kan dele gleder og sorger med vår himmelske Far. Trosopplæring og tro i hjemmet er prosesser som er viktige i vår tid. Et levende menighetsmiljø må møtes av hjem som tilrettelegger for at troen kan vokse. Det viktigste som

skjer i trosopplæringen av barna våre skjer i hjemmet. Utfordringen for oss er å ta denne berøringen med oss i menighetslivet, og i hjemmene våre. Gjør vi det, blir vi livsnære trosmiljø som virker smittende på andre mennesker og familier. Skal menigheten og troen vokse må vi sammen skape slike trosmiljøer der vi får hjelp i hverdagen. Dette er særlig viktig i vår tid. Det er ikke en selvfølge at et barn eller en ungdom som vokser opp, forblir i sin tro.

Veien til tro er så forskjellig hos den enkelte av oss. For noen kan den være kronglete og lang for andre en stille vekst i en kristen familie ut i fra dåpspakten. Det finnes ingen riktig vei til tro. Tillit bygges gjerne over tid og slik er det også med kristen tro. Samtidig kan den ha noen viktige milepæler og opplevelser som vi kan ta vare på og støtte oss til på veien. Troen er ikke noe vi dypest sett skaper selv, den skapes ved den Hellige Ånd og er Guds gjerning i våre liv.

Apostlene sa til Herren: «Gi oss større tro!» Herren svarte: «Om dere hadde tro som et sennepsfrø, kunne dere si til dette morbærtreet: 'Rykk deg opp og slå rot i havet!' Og det skulle adlyde dere. Lukas 17,5-6

Da vi altså er blitt rettferdige ved tro, har vi fred med Gud ved vår Herre Jesus Kristus. Gjennom ham har vi også ved troen fått adgang til den nåde vi står i, og vi er stolte over håpet om Guds herlighet. Rom 5,1-2

Troen er et pant på det vi håper, et bevis for det vi ikke ser. For sin tro fikk de gamle godt vitnesbyrd. I tro forstår vi at verden er skapt ved Guds ord, og at det vi ser, har sitt opphav i det usynlige. Hebreerne 11,1-3

Sagt om tro:

Du skal verken tro mer eller mindre enn du har Guds Ord for. For det er troens vesen og natur å lite på og bygge på Guds Ord. Der hvor det ikke er noe Guds Ord, kan og skal det ikke være noen tro. Martin Luther

Troen er ufravendt på Kristus. Den er ikke rettet mot noe annet enn Kristus alene som har overvunnet synden og døden og brakt rettferdighet, frelse og evig liv. Martin Luther

Tro på Gud, men husk å låse bilen. Rolf Wesenlund til konfirmanter

Samtaleopplegg TRO

 La alle i gruppen svare på disse spørsmålene etter tur...	♦ Del med de andre i husfellesskapet kort om hvordan du kom til tro. Og/eller ♦ Fortell om den person som har betydd mest for deg i din trosutvikling.
	♦ Be og takk for den som sitter til høyre for deg i gruppen. Bruk bare et par setninger. Gjør det gjerne høyt sammen. Og/eller ♦ Syng noen sanger om troen på Jesus. La en forberede sangstunden.
	♦ Les avsnittene om tro fra Bibelen. Hva sier disse ordene om tro? ♦ Hva betyr troen for deg i hverdagen? ♦ Hvordan styrkes troen? Hva betyr Bibelen, forkynnelsen og fellesskapet for troen? ♦ Hva er egentlig tro? Les gjerne innledningsteksten sammen. Samtale om forholdet mellom tro og antagelse. ♦ Hva kan troen bety når en opplever lidelse og motgang? Hvordan har dere opplevd troen når livet er vanskelig.
	♦ Hvordan kan vi være med å styrke troen i andres liv. ♦ Bestem dere for 2-3 personer som dere som husfellesskap vil be for gjennom dette semesteret. Samtal om hva dere vil be om og bidra med i disse menneskenes liv.

*Guds nåde er underlig og underfull
 Den er gratis, men den koster alt
 Den er for alle, men blir bare de tildel som tar imot*

*Nåden viser oss at Gud står på vår side i liv og død
 Nåden hjelper oss til ikke å se ned på oss selv
 Nåden setter oss alle på samme nivå og stilling
 Nåden gir oss en frisk ny start*

HÅP

Tenk om kirken kunne oppleves som tegn på håp for menneskene i Norge. Tenk om det kristne fellesskapet kunne bære i seg løftet om fremtid og håp!! Menighetene våre er bærere av håp til verden. Vi skal være Guds forlengede arm og peke på Guds rike. Peke på håp for mennesker i nød, i nærmiljøet og like til jordens ender.

Vi drømmer om menigheter og fellesskap som er levende, handlende og misjonerende fellesskap! - Som bringer håp og gir lys og salt inn i vår verden.

Håpsdimensjonen er ikke en foregripelse av fremtiden, men håpet skal gi oss hjelp til å fastholde nåtiden og tilstedeværelsen. Håpet gis ikke ved å ta oss ut av den vanskelige situasjonen vår, men ved å reise oss opp for Ham som er alt håps Gud!

I vår postmoderne verden hamres det mot oss at vi kan høste frukt uten å plante trær og ta ut gevinster uten å investere. Kortsiktigheten er blitt horisonten. Fremtid og håp i vår verden dreier seg om å bli bevisste pilegrimer som vet hvor vi kommer fra og hvor vi skal hen. Det trenges flere mennesker i vår kultur som er kjent med sitt utgangspunkt og har forpliktet seg på et mål.

Han som sier "Jeg vil gi dere fremtid og håp" (Jesaia 29,11) gir ditt håp en retning. Han som bestemmer livet sier: "Så blir de stående, disse tre: tro, håp og kjærlighet. Men størst blant dem er kjærligheten." (1. Korinterbrev 13,13), og ønsker å forplikte oss på disse tre: tro, håp og kjærlighet. Uten tro mister menneskene noe å orientere seg etter og blir rådvile. Uten håp mister menneskene reisens og livets nødvendige fremblikk og horisont og livsretningen blir meningsløse enkelthendelser. Uten kjærlighet kan vi ikke leve, fordi kjærligheten er Gud, Han som skapte oss og den verden vi er en del av.

Som Guds folk i verden er vi bestemt til å være bærere av håp.

.....
Måtte håpets Gud fylle dere med all glede og fred i troen, så dere kan bli rike på håp ved Den Hellige Ånds kraft. Romerne 15,13

Lovet være Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, han som i sin rike miskunn har født oss på ny og gitt oss et levende håp ved Jesu Kristi oppstandelse fra de døde! 1. Peter 1,3

For jeg vet hvilke tanker jeg har med dere, sier Herren, fredstanker og ikke ulykkestanker. Jeg vil gi dere fremtid og håp. Jeremia 29,11
.....

Sagt om håp:

Mennesker - Som lever ut fra håpet - Ser lenger

*Tålmodigheten og den trøst Skriften gir, gir oss håp.
For der hvor evangeliet ikke er, der er det verken
håp, trøst, fred, tro, kjærlighet, Kristus, Gud eller noe
annet godt. Martin Luther*

*Den største av alle synder er synden mot håpet.
Georg Bernanos*



Håpet er et anker for dit liv!

Samtaleopplegg HÅP

 <i>La alle i gruppen svare på disse spørsmålene etter tur...</i>	♦ Hva forbinder du med ordet håp? Og/eller ♦ Hva gir håp i din hverdag? Gi eksempler på ting som gir små håp i hverdagen.
	♦ La en i gruppen forberede seg ved å lese sentrale bibelord om håp. Les disse høyt sammen, gjerne med litt rolig musikk til. Takk så Gud sammen for håpet i Jesus Kristus. Og/eller ♦ La alle i gruppen dele en positiv ting som har skjedd siden sist vi var sammen.
	♦ Bruk nettsiden www.bibelen.no og søk på ordet håp. Les en del av de sentrale ordene høyt sammen. Bruk gjerne bibelen og slå opp. ♦ Hva er egentlig nåde? Samtal om hva det betyr i praksis for oss i dag. ♦ Hva skjer i forhold til håpet, når menneskers prioriteringer kun blir dennesidige. Hvilke endringer har skjedd i Norsk kultur i forhold til hva som menes med håp de siste 30 år? ♦ Snakk om himmelen eller det evige liv som håp. Trenger vi et slikt håp? ♦ Samtal om sammenhengen mellom tro, håp og kjærlighet. Hva er sammenhengen? Hva betyr det i praksis?
	♦ Samtal om hvordan vi kan bli mer bevisste på å utrykke håp og forventning til hverandre, i familie og menighet. ♦ Samtal om hvordan det går med de personene dere ber for i husfellesskapet deres.



Velkommen til:

FOKUSKVELDER

Vi ønsker all både unge og voksne velkommen til god undervisning, sang, samtale og en enkel bevertning. Kveldene begynner kl. 19.30 og avsluttes innen kl 22.

Her er temaene og datoene for høsten:

*Onsdag 11.september: Tema: **HELLIGHET** ved Rune Rasmussen*

*Onsdag 16.oktober: Tema: **NÅDE** ved Jon Trygve Meyer*

*Onsdag 13.november: Tema: **TRO** ved Anne Lise Matre*

*Onsdag 4.desember: **HÅP** ved Synnøve Roalkvam*

HUSFELLESSKAP

I Hana menighet har vi mange husfellesskap som gjerne ønsker nye velkommen til å være med. Vi ønsker at gruppene skal vokse og flere skal få oppleve gleden av å være med i et gruppefellesskap hvor en kan dele gleder og sorger. Gruppene er viktige byggesteiner for menigheten. Har du lyst til å bli med i et husfellesskap så ta kontakt med Synøve Roalkvam, 91380551, eller en annen i staben.